

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8CoE/73/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616202000
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6616202000.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Mikulajovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Kochan Morovej (sudca spravodajca) a JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava V, IČO: 35 724 803, zast.: Advokátska kancelária Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti povinnej: D. A., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom S. G. X/X, XXX XX S. G., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod sp. zn. EX 940/16, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 623,08 EUR s prísl., o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 9Er/118/2016 - 45 zo dňa 27. mája 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.**

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec ako exekučný súd (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“) výrokom I. napadnutého uznesenia zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie a výrokom II. nepovolil odklad exekúcie.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení predmetného uznesenia uviedol, že povinná doručila súdu prvej inštancie dňa 12.09.2016 návrh na odklad exekúcie, vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie. Návrh povinná odôvodnila tým, že exekučný titul - platobný rozkaz Okresného súdu Lučenec č. k. 6C/120/2015-43 zo dňa 05.06.2015 nikdy neprevzala, pretože sa v tom čase nachádzala pracovne v Rakúsku a exekučný titul bol prevzatý synom povinnej. Z uvedeného dôvodu neboli naplnené predpoklady podľa § 266 Civilného sporového poriadku a exekučný titul nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť. Spolu s návrhom povinná predložila súdu rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom, čestné vyhlásenie zo dňa 05.09.2016, plnomocenstvo, rozhodnutie Ústavného súdu SR a potvrdenie o tom, že v čase od 15.07.2015 do 28.07.2015 sa povinná nachádzala pracovne v Rakúsku. Exekučné konanie začalo dňa 21.01.2016 a to spísaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora. Následne súd prvej inštancie vydal poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. V súvislosti s návrhom povinnej súd prvej inštancie vykonal dokazovanie preštudovaním pripojeného súdneho spisu sp. zn. 6C/120/2015 a zistil, že exekučný titul - platobný rozkaz bol vydaný dňa 05.06.2015. Podľa pripojenej doručky mal súd prvej inštancie preukázané, že povinnej bol platobný rozkaz doručený dňa 16.06.2015 a na doručke je uvedené, že súdnu zásielku prevzala osobne povinná A. a rovnako je na nej pečiatka poštového doručovateľa vylučujúca splnomocnenie. Doručka osvedčuje, že poštový podnik vykonal doručovanie rozhodnutia, ktoré bolo úspešné, nakoľko sa podarilo predmetnú zásielku adresátovi doručiť do vlastných rúk. Doručovanie písomnosti bolo uskutočnené zákonným spôsobom. S prihliadnutím na to, že doručka je považovaná za verejnú listinu uplatňuje sa pri nej vyvrátiteľná domnienka jej správnosti, pravdivosti, dokiaľ nie je

preukázaný opak. S prihliadnutím na to, že pravosť doručky nebola žiadnym relevantným dôkazom vyvrátená, súd prvej inštancie považoval exekučný titul za doručený dňom 16.06.2015. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie. Návrh povinnej na odklad exekúcie súd prvej inštancie nepovolil, nakoľko o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie už rozhodol tak, že ho zamietol.

3. Proti výroku I. uvedeného uznesenia podala povinná odvolanie. Uviedla, že odvolanie podáva z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Závery súdu prvej inštancie uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia povinná považovala za nesprávne a nesúhlasila s tým, že by pravosť podpisu a obsahu doručky v návrhu na zastavenie exekúcie nespochybnila. Súd prvej inštancie sám v bode 1. odôvodnenia explicitne uviedol, aké dôkazy povinná predložila na podloženie svojich tvrdení o nedoručení exekučného titulu. Osobitne tam je uvedené aj potvrdenie preukazujúce, že v čase od 15.07.2015 do 28.07.2015 sa povinná z dôvodu pracovných povinností nachádzala v Rakúsku, ako aj čestné prehlásenie syna povinnej zo dňa 05.09.2016, obsahom ktorého sú skutočnosti, že práve on prevzal predmetný exekučný titul. Súd prvej inštancie odôvodnil napadnuté rozhodnutie s poukazom na ustanovenie § 111 ods. 1 CSP a dôvodiac vyvrátiteľnou domnienkou správnosti doručky, no napriek uvedenému návrh povinnej zamietol bez ohľadu na povinnou predložené dôkazy. Žiaden právny predpis neustanovuje konkrétny druh dôkazu, ktorý môže relevantným spôsobom spochybníť správnosť údajov uvedených na doručke. Nie je možné, aby súd prvej inštancie svojvoľne neakceptoval niektorý z predložených dôkazov, alebo aby ich nepovažoval za dostatočne silné. Na základe uvedených skutočností bolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie zaoberať sa povinnou namietanými skutočnosťami, vyhodnotiť ich a následne rozhodnúť. Z napadnutého rozhodnutia však nie je zrejmé, na základe akých skutočností súd prvej inštancie nepovažoval povinnou predložené dôkazy za dostatočne relevantné. Okrem uvedeného oprávnený v doterajšom priebehu konania žiadnym spôsobom nespochybnil žiadne zo skutkových tvrdení protistrany, ani žiaden z predložených listinných dôkazov, a preto je potrebné na povinnou namietané skutočnosti a predložené dôkazy hľadieť ako na nesporné, preukázané a relevantné. Napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe nevykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo zakladá dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa námietkami, argumentmi a návrhmi strán, tieto analyzovať a svoje závery pretaviť do rozhodnutia, z ktorého by bolo zrejmé, na základe akých úvah sa rozhodnutie súdu zakladá. K uvedenému však v danom prípade podľa povinnej nedošlo, čím súd prvej inštancie porušil jej právo na spravodlivý proces. Na základe vyššie uvedeného povinná odvolaciu súdu navrhla, aby zmenil odvolaním napadnuté uznesenie tak, že exekúciu vedenú Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 9Er/118/2016 zastavuje a vyhlasuje za neprípustnú.

4. Oprávnený k odvolaniu povinnej uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odvolaním napadnutým uznesením. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.07.2015 a s prihliadnutím na to, že zo strany povinnej nedošlo k úhrade dlžnej sumy, oprávnený podal návrh na nútený výkon rozhodnutia. Povinná nepreukázala splnenie ani jednej z podmienok uvedených v ustanovení § 61k ods. 1 a 2 Exekučného poriadku. Oprávnený mal za to, že povinná mohla uplatniť prostriedky procesnej obrany a útoku v súdnom konaní, čo však neurobila a v exekučnom konaní ich podľa oprávneného už nie je možné uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním exekučného titulu. S poukazom na uvedené oprávnený uviedol, že nesúhlasí so zastavením exekúcie.

5. Podľa § 243h ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku v znení účinnom v čase vydania tohto rozhodnutia; ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku; ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia CSP.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal podľa § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a v zmysle ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Z predloženého súdneho spisu súdu prvej inštancie odvolací súd zistil, že dňa 21.01.2016 bola za prítomnosti splnomocneného zástupcu oprávneného spísaná pred súdnym exekútorom zápisnica, obsahom ktorej bol návrh na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor požiadal dňa 19.02.2016 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol v tomto konaní platobný rozkaz Okresného súdu Lučenec č. k. 6C/120/2015-43 zo dňa 05.06.2015. Súd prvej inštancie dňa 23.02.2016 vydal poverenie č. 5606 151530, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Následne dňa 12.09.2016 bol súdu prvej inštancie doručený návrh povinnej na odklad exekúcie a vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie, ktorý odôvodnila tým, že exekučný titul jej nebol doručený a preto nemohol nadobudnúť ani právoplatnosť a vykonateľnosť. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 9Er/118/2016-45 zo dňa 27.05.2021 zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie (výrok I.) a nepovolil odklad exekúcie (výrok II.). Povinná v zákonnej lehote podala voči výroku I. predmetného uznesenia odvolanie.

9. Podľa § 57 ods. 1 písm. a), g) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017; exekúciu súd zastaví, ak

a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,

g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

10. Podľa § 173 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) v znení účinnom v čase vydania a doručovania platobného rozkazu (ďalej len „OSP“); platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené.

11. Podľa § 167 ods. 2 OSP; ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

12. Podľa § 157 ods. 2 OSP; v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Podľa § 234 ods. 2 CSP; ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

14. Podľa § 220 ods. 2 CSP; v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

15. Hlavnou námietkou povinnej v návrhu na zastavenie exekúcie boli skutočnosti týkajúce sa doručenia, respektíve nedoručenia exekučného titulu v prvostupňovom konaní. Povinná predložila súdu prvej inštancie spolu s návrhom aj viaceré listinné dôkazy, ktorými preukazovala, že platobný rozkaz nemohol byť doručený osobe povinnej. Medzi predloženými listinnými dôkazmi boli potvrdenia o tom, že v čase od 15.07.2015 do 28.07.2015 a od 17.06.2015 do 30.06.2016 sa povinná mala nachádzať v zahraničí, judikatúra súdov, ako aj čestné vyhlásenie syna povinnej o prevzatí exekučného titulu. Uvedené skutočnosti podľa názoru povinnej spôsobili, že platobný rozkaz nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, a tak nemôže byť ani spôsobilým exekučným titulom. Povinná mala za to, že predložila súdu dostatočné dôkazy týkajúce sa vyvrátenia správnosti, respektíve pravdivosti doručky.

16. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že údaje v doručke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak, teda že sa pri doručke uplatňuje vyvrátiteľná právna domnienka jej správnosti, teda pravdivosti (§ 45 ods. 2 CSP, § 111 ods. 1 CSP). Údaje uvedené na doručke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak, keďže doručka je verejnou listinou. Súd teda vychádza z údajov uvedených v doručke, zachytávajúcich priebeh doručovania samotnej písomnosti, a považuje

ich za pravdivé až pokiaľ nie je preukázaný opak. Ak účastník konania spochybňuje správnosť údajov v doručke, je povinný o tom súdu predložiť aj dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

17. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že aj napriek tomu, že súd prvej inštancie v odôvodnení explicitne uviedol, aké dôkazy povinná predložila za účelom spochybnenia správnosti skutočností obsiahnutých v doručke, žiadnym spôsobom neuviedol, prečo ich považoval za nedostatočné. Aj napriek tomu, že súd nemusí dať účastníkovi konania odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, tak odôvodnenie rozhodnutia musí obsahovať odpoveď na tie otázky, respektíve námietky, ktoré majú pre vec podstatný význam.

20. Odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie neobsahuje náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 OSP účinného v čase vydania uznesenia (ani v zmysle § 220 ods. 2 CSP účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu), čo má za následok, že je nepreskúmateľné.

21. Súčasťou práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré je jasné a zrozumiteľné a dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je bližšie upravené v § 220 ods. 2 CSP (predtým v § 157 ods. 2 OSP). V zmysle uvedeného v rozhodnutí všeobecného súdu musia byť uvedené dostatočné dôvody, na ktorých je založené rozhodnutie.

22. Skutkové a právne závery súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vychádzajú len z tzv. súhrnného zistenia, že nakoľko pravosť doručky nebola žiadnym relevantným dôkazom vyvrátená, tak súd považuje doručovanú písomnosť za doručenú dňa 16.06.2015. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo predložené dôkazy nepovažuje za relevantné a taktiež ani to, na základe akých skutočností dospel k takému záveru. Súd prvej inštancie tak nedal presvedčivú a jasnú odpoveď na podstatné otázky týkajúce sa dôvodu zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, respektíve dôvodu zamietnutia návrhu povinného na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie. Z uvedeného dôvodu musel odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie pre nerešpektovanie zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP (predtým v § 157 ods. 2 OSP) zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

23. V ďalšom konaní súd prvej inštancie znova posúdi, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku a v prípade, že dospeje k záveru, že nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle tohto ustanovenia, tento dôvod dostatočne určitým spôsobom špecifikuje a vyhodnotí .

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení platnom v čase vydania tohto rozhodnutia (v znení zákona č. 2/2017 Z. z., účinného od 01.04.2017) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.